

בעזרת השם יתברך

וועד העירוב

136 - 1 עמוד

תשובת הגאון ר'
משה שטרן זצ"ל
גאב"ד דעברעצין
...שבזמן הזה
שאינ לנו רשות
הרבים והכל רק
כרמלית..."
משו"ת באר משה
חלק אי סימן מ'.

ונבצר שלל יולת חזק מד' אמות, כל כולו חייב
חטאת. ולכן עדיין י"ל דגם להשחין צרכי עמנו
אסור מדרצק עכ"פ אם כמי רגלים יולאים לרבי.

לכאודרה דין זה מפורש בגמ' (עירובין פ"ח א')
דכל המשיין בכל הסוגי' (שם פ"ח סע"א)

וע"ז עם המפרשים) וראה שאסור לשפוך מים בחצר
אם אין בחצר ד' אמות, ואם בחצר ד' אמות שרי
לשפוך כמה שרואה. ואם כן אם משחין צרכי שיש
בו ד' אמות על ד' אמות כמו חצר של ד' על ד'
אמות שרי לו להשחין אספיי שבמי רגלים רחין
והולבין לרבי, אבל בשחין לפניו ד' על ד' אמות
אסור להשחין. ואם בחצר ד' על ד' אמות שרי
להשחין אפילו אם בחצר מרוקף צרפתה חבן אחת
גדולה (ראה במ"ב סי' שני' סק"כ), ורק לגבי
ציד אמרו שלא יבא בציב מסילתן של עץ שאין המים
רשויים לצלוע, משום שאסור המים ישר להציד (עין
סי' שני' ס"ב ובגמ' בגי'ל) אבל בחצר אין נפקיט
וכדברי החכמים בתשובה (שם פ"ח א') ודלא כחנניה
(שם פ"ח ב') דחלק ומחמיר אפילו בחצר, ואפשר
שצרכי' שאין לנו רבי' והכל רק ככרמליה וכו'
בכרמליה שרי, מותר להשחין צרכי' סמוך לרבי'
אפילו אם אין צרכי' ד' על ד' אמות כמבואר
בדמ"ס (פני' מב' ע"ב כ"י י"ט) כונס צרי'ע
(סי' שני' סוסע"י א' וס"ג) ומקורו בשבת (ק' ב')
גבי ספינה כמו שבי' המ"מ (בדמ"ס שם) וראה
עירובין (פ"ח א') חוד"כ בני חיינו, ועכ"ז אין
להקל כלל במפורש בדמ"ס (סוס"י שני' וצמ"א
באכ"ס ותי"צ שם) ותי"ע צב"אור כלכס (סוס"י
ש"י ד"ה צרי').

ומצאתי בל"ה רצ"א (סי' ש"י אות ד') שבי':
כתב בשלמ"ג (דפוס וילנא דף ל"ב פ"א)
מרי"ז"ל אם סמוך צרכי' ומשחין ומחגלגלן ויורדין
צרכי' אסור, וי"ל אם מחגלגלן לבדמ"ס מותר,
שלא גזרו כהו ככרמליה ע"כ, וכן מלאכי בעצמ"ק
(לכרעצ"ל) והוסף, וכן משחין צרכי' ומחגלגלן
לרצות ביחוד אסור, ודוקא במשחין צבי כביד החפור
צרכי' ופתחו לרבי' ואינו מוסבס לו אפילו מוסבס
ואינו משוך ד"א, ואם אינו מותר, שכבר ביארנו
שכל החצר שיש בה ד"א שפך ומוקף לו אפילו צרי'ים
ואפילו צימח החמס ואפילו לא עשה לו גומא ע"כ.
כרי כדבריו וחל"א שכמותו לדעמו בהדל"ב. שוב
ראיתי שער יותר מה מפורש במאירי (עירובין י"ח
ב' ד"ה לא יעמוד אדם) ח"ל: ומכל מקום אם כיו
טומד צרכי' ומשחין צרכי', אלא שמחגלגלן ויולאין
לרבי' או צהפק, זה מותר, שכרי חצר שיש בה

שאלה: מעשה בליל שבת בברוקלין באחד
שהשתין על כותל הבית וזב המי הרגלים
למטה למקום הילוך הקארס והעגלות באופן
שזב יותר מד' אמות ברה"ר. ונשאלתי אז
אם כדין עשה

השברתי שאסור לעשות כן, וזה חחלי בעזוזי"ת.

א) תנן הכס (עירובין י"ח ב') לא יעמוד אדם
צרכי' וישחין צרכי' צרכי' וישחין צרכי'
וכן לא ירוק, ר' יבדוד אומר אף משתלש נוקו
צפיו לא יחלף ארבע אמות עד שירוק, ולכאורה יש
לדיוק מדקדקי דמחיי' לרבי' או לכיפך מרבי'
לרבי' לא ישחין כל צרכי' עמנו שרי לו להשחין
אספיי שמעט יוצא לרבי'. אבל דיוקא דא עשה
בוא, דכלל אמר רב יוסף (שם י"ט א') השחין ורק
חייב חטאת. וא"כ י"ל דלכן נקט הכנס דוקא מרבי'
לרבי' או איסכא לפי דבכ"ג איבא אפילו חייב
חטאת דומיא דרישא דמחמיר, דקדמי צרישא עומד
אדם צרכי' ומחלגל צרכי' צרכי' ומחלגל צרכי'